

The logo is a circular emblem. The outer ring contains the text "VEREENIGING VAN VERLOFGANGERS EN GEREPIATRIEERDEN" at the top and "OPGERICHT 1909" at the bottom. The center features a stylized monogram "VVG" where the letters are intertwined. Two globes, showing the Americas, are positioned on either side of the monogram.

Uitgegeven door de Vereniging van Verlofgangers en Gerepatrieerden - Laan van Meerdervoort 127 - 's-Gravenhage - Telefoon 334733

aangenaam werd gevoeld. Het voornaamste bezwaar van de Armenwet is het ontbreken van zekerheid; de gemeente behoeft pas iets te doen als blijkt dat kerkelijke of particuliere liefdadigheid geen uitkomst bieden; de gemeente is dan vrij te bepalen hoeveel ondersteuning zal worden verleend, en welke voorwaarden er zullen worden gesteld; heeft de gemeente eenmaal beslo-

ten dan is er geen mogelijkheid van beroep, wat tot gevolg heeft, dat zich tussen de verschillende gemeenten ook grote verschillen in de praktijk van de armenzorg voordoen.

In deze opzichten verandert er na '65 veel. Volgens de nieuwe wet zijn Burgemeester en Wethouders verplicht financiële bijstand te geven aan iedere Nederlander in hun gemeente, die dat nodig heeft. Deze bijstand is niet alleen bedoeld om de mensen de nodige kleding en voeding en huisvesting te geven, maar ook voor een misschien kostbaar verblijf in een ziekenhuis of revalidatiecentrum, ook voor noodzakelijke huishoudelijke hulp, bijvoorbeeld als de moeder van een gezin niet kan werken, ook als hulp bij het opbouwen van een nieuwe bestaansmogelijkheid — een bedrijfscrediet of een omscholing. In al dergelijke gevallen kan er een recht zijn op financiële bijstand.

In de toekomst zal ook de mogelijkheid openstaan om tegen een besluit van Burgemeester en Wethouders in beroep te gaan bij Gedeputeerde Staten en zelfs bij de Kroon. Als iemand vindt dat hij in zijn gemeente van Burgemeester en Wethouders bijvoorbeeld niet voldoende bijstand ontvangt kan hij zijn geval voorleggen aan Gedeputeerde Staten van zijn provincie, die zijn zaak opnieuw bekijken. Op deze wijze kan de bijstandbehoevende tenslotte zonodig zijn recht zoeken tot bij de Kroon.

Een belangrijke bepaling van de nieuwe wet is ook die, welke betrekking heeft op de beperking van het verhaalsrecht. Volgens de Armenwet kunnen de kosten van de ondersteuning die iemand ontvangt, teruggevraagd worden van diens familieleden: zijn ouders, zijn grootouders of echtgenoot, zijn kinderen of kleinkinderen. Er waren tot voor 1961 veel bejaarden die liever alleen van hun A.O.W. trachtten rond te komen (en dan ook armoe leden), dan dat zij om onderstand bij de gemeente gingen vragen, alleen om te voorkomen dat hun kinderen of kleinkinderen door de gemeente gedwongen zouden worden daarvoor te betalen. In 1961 is dat zogenaamd verhaalsrecht al een aanzienlijk stuk beperkt en na 1965 zal het verhaal op meerderjarige kinderen en op grootouders geheel worden afgeschaft; alleen ten aanzien van de echtgenoot en van de ouders en hun minderjarige kinderen zal verhaal dan nog mogelijk zijn. In de meeste gevallen zal de betrokkene zelf een eenmaal ontvangen bijstand later niet meer behoeven terug te betalen.

Het is duidelijk dat men in een wet die bedoeld is voor zeer uiteenlopende gevallen, niet in cijfers kan vastleggen op hoeveel bijstand iemand nu recht heeft. Iedereen heeft recht op zoveel bijstand, dat hij in de noodzakelijke kosten van het bestaan kan voorzien; het hangt mede van de persoonlijke omstandigheden en mogelijkheden af, hoeveel dat voor een bepaald persoon zal zijn; elke

vaststelling daarvan dienen Burgemeester en Wethouders dan ook van geval tot geval te beoordelen.

De ervaring heeft geleerd dat bepaalde groepen van personen, die in gelijke omstandigheden verkeren, ongeveer gelijke bijstand nodig hebben. Voor die groepen zullen in de toekomst, op grond van de nieuwe wet ook weer groepsregelingen gemaakt worden. In deze groepsregelingen kunnen de bedragen van de bijstand worden genoemd zodat een ieder die onder zo'n rijksgroepsregeling valt, kan weten op hoeveel bijstand hij recht heeft. Het ligt in de bedoeling dat in de toekomst zoveel mogelijk van deze groepsregelingen worden gemaakt.

Er bestaat bij velen de opvatting dat iemand, voordat hij in aanmerking komt voor overheidssteuning eerst al zijn eigen middelen, zijn laatste spaarduiten moet hebben opgemaakt. In de praktijk passen de meeste gemeenten in dit opzicht al jarenlang een veel soepeler werkwijze toe. Wanneer de Algemene Bijstandswet in werking is, zal er ook wat dat betreft een duidelijker regeling zijn; volgens de nieuwe wet moet de gemeente de bijstandaanvrager in het bezit laten van een bescheiden vermogen en ook van dat kapitaaltje dat eventueel bestemd is voor het bedrijf of voor de opleiding van de kinderen. Verder moet de gemeente, die aan een ouder met minderjarige, verdienende kinderen bijstand verleent, een redelijk deel van het inkomen van die kinderen buiten beschouwing laten. Zo mag zij ook geen rekening houden met charitatieve bijdragen, bijvoorbeeld van de kerk of de diaconie, of met persoonlijke giften.

Nog in andere opzichten is er in deze nieuwe wet naar gestreefd dat al de Nederlanders, die door welke omstandigheid ook op overheidsbijstand zijn aangewezen deze bijstand ontvangen zonder dat zij in hun waardigheid en vrijheid als burger worden beknot. Er wordt gewaakt tegen de onnodige bevoogding, die zo kenmerkend was voor de vroegere armenzorg; zo zal bijvoorbeeld ook een man, die financiële hulp van de gemeente nodig heeft om een plaats in een bejaardentehuis te vinden, binnen redelijke grenzen vrij zijn in de keuze van het tehuis van zijn voorkeur.

Door nieuwe bepalingen wordt voorts ook voorkomen, dat een bijstandontvanger feitelijk gedwongen wordt te blijven wonen in de gemeente waarin hij eenmaal bijstand ontvangt. De nieuwe wet zal er tenslotte ook toe bijdragen dat over het gehele land gezien een grotere gelijkheid in de bijstand zal ontstaan.

De feitelijke verlening van de bijstand is een taak van Burgemeester en Wethouders. Over de mogelijkheden die deze wet biedt, kunnen nadere informatie straks dan ook bij de gemeentelijke sociale diensten of op het gemeentehuis worden verkregen. Ook het Ministerie van Maatschappelijk Werk verstrekt u graag de nodige voorlichting.

Uit de oude doos.

Wij vervolgen ons verhaal uit de oude doos met „Beeltenissen uit den Booe” door C. Vis Janssen v. Raaij.

Het is algemeen bekend dat de poppen die de Javanen bij hun dramatische geschiedkundige voorstellingen bezigen, van gedrochtelijke gedaante zijn, omdat het nabootsen van menselijke beelden

met hunne begrippen strijdt.

Ook andere Indonesische volken vertonen afkeer van de figuur van de mens uit te beelden en geven hunne poppen liever een bespottelijke dan een schone welgemaakte gestalte.

Vasco Laurens, de Portugese reiziger, die in 1527 door de Landvoogd der Mo-

lucco's, George Meneses, uitgezonden was om het eiland Borneo te ontdekken, kende blijkbaar deze eigenaardige opvattingen der inlanders niet; gelijk uit het volgende blijkt.

Hij had niet dan met grote moeite toegang gekregen tot het koninklijk paleis en wilde nu zijne dankbaarheid betuigen door het aanbieden van een in zijn ogen kostbaar geschenk.

Dit bestond n.l. uit een zeer kostbaar tapijt waarin het huwelijk van de Koning van Engeland „naar het leven” uitgebeeld was.

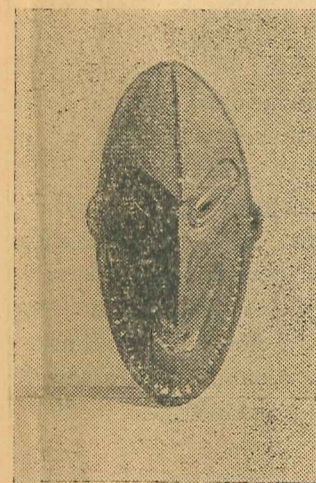
De vorst van Borneo keek eerst zeer verbaasd en vroeg toen wat al die poppen en beelden toch wel voorstelden, die er zo als mensen uitzagen? Toen men hem vertelde wat de betekenis ervan was, en dat de hoofdfiguur een koning was gelijk hij zelf — en nog wel een gekroond hoofd van een groot en machtig rijk, dacht de radja niet anders als dat de Portugese hem met dit tapijt een kwade trek wilde spelen en dat de blanke man de kunst verstond om al die beelden op eens levend te maken opdat zij hem, de bruine koning, zouden aanvallen en geweld aandoen.

Ten eerste ontsteld en verontwaardigd gaf hij ogenblikkelijk bevel het tapijt te verwijderen en met het onderhandelen was het uit.

Hij wilde Vasco Laurens niet meer zien of spreken en gelastte hem op staande voet 't eiland te verlaten.

Eerst vijf jaar later in 1532, gelukte het de Landvoogd van Ternate, Gonsalvo Pereira, de Koning van Borneo te kalmeren en tot andere gedachten te brengen. De vrede was getekend en uit oude Portugese geschriften blijkt dat nog vele jaren daarna handel gedreven werd in kleren en tapijten met bewoners van bovengenoemd eiland, die daarvoor in ruil peper en andere kostbare waren gaven.

Niet alleen tapijten werden toen ingevoerd maar ook de zogenaamde bidkleedjes met prachtige kleuren en figuren waar men met de tekening rekening had gehouden dat de bidder met het aangezicht naar Mekka gekeerd moest zijn.

De meeste en mooiste tapijten die bij de ruilhandel dienst deden kwamen uit Perzië en de Pers, die zich man van ontwikkeling noemt, beroemt er zich op vier zaken in de grond te kennen: *de taal, het tapijt, het paard en het zwaard.*

Oorspronkelijk schenen de Perzen ook niet gesteld te zijn op beeltenissen of tekeningen van menselijke figuren als versierselen op doeken en dergelijke, althans toen zich omstreeks het jaar 1625 een Hollandse schilder, Jan Lucasz. van Hasselt, aan het hof van Abbas, de Sjah van Perzië bevond, die zich aldaar onledig hield met het maken van tekeningen en schilderijen, werden som-

mige zijner stukken naar Soeratte (Soerate in Eng.-Indië nabij Bombay waar de Nederlanders een factory hadden) gezonden, „vermits in deze menselijke figuren geschilderd zijn” zoals wij uit documenten van die dagen vernemen.

Te Soeratte vielen zijne „schilderyen van Landouwen en personagiën, op lynwaet geschilderd met olyverwe” zeer in de smaak, doch de Perzische Sjah

verkoos die waarop geen poppen prijkten.

De geschiedenis vermeldt, dat onze schilder tot eer en aanzien geraakte en het grote vertrouwen dat van Hasselt van de vorst genoot, en dat hij zich dat ook waardig toonde, kwam de Comp. zeer te stade.

Zij verkreeg handelsvoorwaarden welke aan geen andere vreemde natie verleend werden.

In die jaren kwam te Soeratte nog een andere Hollandse schilder, Hendrik Arendsz. Vapoer geheten, wiens talenten de Compagnie eveneens voordeel aanbrachten.

Hij was n.l. belast met het overbrengen van schenckagiën of: geschenken aan de vorst van Cambaya en zowel de koning als de koningin van dit rijk waren zeer voorkomend voor hem „doordien hij boven zijne bekwaamheid de schilderkunst te baat heeft, daar deze natie zeer nieuwsgierig naar is”.

Vapoer bleef te Soeratte wonen als opperkoopman tot welke betrekking hij geroepen werd nadat zijn diensttijd verstreken was en overleed aldaar in 1663. Met grote praal en luister werd

In gefrankeerde enveloppe zenden aan:
Secretariaat van de „Vereniging van
Verlofgangers en Gerepatrieerden

Laan van Meerdervoort 127

'S-GRAVENHAGE

DE OLVEH VAN 1879

LEVENSVERZEKERING - PENSIOENCONTRACTEN

WINSTDELING VOOR ALLEN

zijn stoffelijk overschot ter aarde besteld.

Zulke gunstelingen van Oosterse potentaten waren meteen in de gunstige omstandigheden om aantekening te houden van hetgeen er aan het hof voorviel, en wanneer er iets van gewicht plaats vond, waarin de Compagnie betrokken was, moesten zij, aldus luidde de last van de Indische Regering hiervan dadelijk „bij expresse” daarvan kennisgeven.

Geen wonder dan ook dat om deze reden de „liefhebberij” der Oosterse vorsten om schilders en tekenaars aan hun hof te hebben, ten eerste aange-moedigd werd.

Zo had men in 1651 te Batavia vernomen dat de groot Mogol Shah Dje-haan ook gaarne zo'n lijfschilder zou willen hebben.

Juist was met het jacht „de Saphier” uit het vaderland een zekere Izaak Koedijk gearriveerd en daar deze heer zeer vaardig bleek in de edele schilder-kunst, „experte kennis der schilder-const en andere bekwaamheden bezat” vond men hem de geschikte persoon om naar de Grot Heer te gaan. Doch toen onze kunstenaar te Soeratte aankwam, moest hij tot zijn grote spijt vernemen dat Z.M. geen amateur van de tekenkunst was, gelijk zulks ook de Moor-se wet meebracht.

De boodschap was niet geheel juist overgebracht, zij luidde eigenlijk: „de Grote-Mogol, die geen liefhebber van de schilderkunst was, wenste de mach-tige Heer, de schilder, niet bij zich te ontvangen.

De Heren te Batavia zochten nu een ander baantje voor Koedijk en be-noemde hem tot agent der Compagnie te Soeratte. Gedurende enige jaren heeft hij de belangen der Maatschappij behartigd zeer tot genoegen van de Regering, maar als schilder had hij geen veine, dank zij de Moor-se wetten.

Dan was Cornelis de Bruijn geluk-kiger.

Toen deze schilder, een gunsteling van de Amsterdamse burgemeester Ni-colaas Witsen, in 1706 te Batavia aan-kwam, werd dadelijk op last van de Gouverneur-Generaal van Hoorn, een kamer op het kasteel voor hem in ge-reedheid gebracht en toen de schilders-ezel overeind gezet en de verf op palet gestreken was, koos de Bruijn dadelijk zijn modellen uit de planten- en ook uit de mensen-wereld.

Hij behoefde hier niet bang te zijn om menselijke figuren op doek te brengen:

Te Batavia vreesde men ze niet, zelfs niet de beeltenissen van vier pik-zwarte cer-echte wilden, zo junst met een der Compagnieschepen uit het zuidland (Nieuw-Guinea) aangebracht.

In het Vaderland zouden ze opgeld doen en zou men zich zo'n „Ooster-Indiaan” duidelijk kunnen voorstellen; men had er reeds veel van horen spreken.

Maar ook in levende lijve zou men in patria zo'n wilde kunnen zien, want een dezer Papoea's, Pieter Geel gedoopt, (waarschijnlijk naar het fregat *De Geelvink*, dat hem en zijne kameraden naar Batavia had gevoerd), vertrok in 1707 als lichtmatroos met de retourvloot naar Holland.

De Bruijn bezocht ook Bantam, een voornaam Comptoir in dien tijd en werd door de vorst gastvrij „minnelijk en met handtastinge” ontvangen, zoals de schil-der zelf verhaalde.

Alles mocht hij zien, overal werd hij rond geleid door het gehele paleis; ook in de vrouwenvertrekken mocht hij ko-men maar..... schilderen mocht hij niet, althans geen beeltenissen maken.

Toch wist de loze tekenaar vóór hij afscheid nam, onder de schijn van aan-tekeningen te maken, de gelegenheid te benutten om schetsjes te maken, welke hij later in zijn eigen „home” zou uit-werken.

Inderdaad kon men later de figuren aanschouwen van de Vorst, de Vorstin, de staatsjuffers, dwergen en narren.

Maar daarvan hoorde Bantam's koning nooit en ook niet dat de Bruijn een heel oude vrouw die men hem als curiositeit vertoonde en die 130 jaar oud was, in het geheim geportretteerd had.

Deze menselijke figuur of liever ge-zegd, deze menselijke ruïne wenste hij als model voor zijne *Constplaten* die hij later als souvenir van zijne Oost Inje-reis in het vaderland zou laten zien.

En evenzo de *kangoeroe*, de rechtop-staande figuur van het Australische dier hetwelk onze schilder voor het eerst zag, toen het met de bovengenoemde Papoea-wilden en in gezelschap van prachtige zwarte zwanen van het fregat „*De Geelvink*” werd afgehaald.

De Bruijn stierf omtrent het jaar 1719 te Utrecht.

Laat andere reizigers bekladden hun
papieren,
De wijsheid kranst dit hoofd met
zee- en landlaurieren!

(Woorden uit het aan de Bruijn ge-wijde eredit.)

Uit de tijdschriften.

De Unesco, een der vele dochterorga-nisaties van de Verenigde Naties, met hoofdkwartier te Parijs, geeft reeds een reeks van jaren een tijdschrift uit, dat beoogt „een venster, geopend op de wereld” te zijn. Tot dusverre verschijnt het in 9 talen (waarbij als bijzonderheid vermeld zij, dat er een Engelse en een Amerikaanse editie zijn), maar helaas nog niet in het Nederlands.

Onder de titel *Le Courier* brengt het zeer goed uitgevoerde en fraai geïllu-streerde maandblad door deskundigen geschreven verhandelingen over onder-werpen van wereldbelang.

Een ieder, die belang stelt in de vraagstukken, waarmee de Unesco te maken heeft, kunnen wij aanraden dit blad geregeld te lezen. De zeer lage abonnementsprijs, f 6,— per jaar, is zeer zeker geen bezwaar. Agent voor Neder-land voor alle V.N.-publicaties is de firma Martinus Nijhoff te 's-Graven-hage.

In het gecombineerde juli-augustus-nummer van dit jaar, dat geheel gewijd is aan het onderwerp „Wetenschap en vooruitgang” staan een aantal artikelen, die zich bezighouden met de vraag hoe de zgn. ontwikkelingsgebieden hun aan-deel kunsen krijgen van, dan wel bij-dragen tot de verdere ontwikkeling van wetenschap en techniek. Hoe belangrijk dit vraagstuk is, blijkt onmiddellijk, wanneer men overdenkt, hoe de ontwik-keling dezer gebieden slechts mogelijk is op basis van de steeds verder gaande wetenschap en dat die ontwikkeling wel kan worden gestimuleerd door hulp van de westerse landen, maar uiteindelijk toch door de bevolking van die landen zelf zal moeten worden tot stand ge-bracht. Zoals de Duitse filosoof Karl Jaspers het in één zijner vele werken zegt: hulp aan de ontwikkelingslanden is slechts dan op haar plaats indien zij de eigen hulp stimuleert.

Het is niet de bedoeling alle artikelen uit dit nummer kort te bespreken, zelfs niet ze alle te noemen. Maar enkelen er van verdienen toch wel vermeld te wor-den.

In de eerste plaats Indiase fysicus Homi over de beloften van de

De fossiele brandsto- kool e.d.) zullen alleen van het tegenwoordige in ongeveer 75 jaren zijn moet dus naar andere worden uitgezien en na kernenergie onze voor worden. Zeer waarschij energie ook goedkoper en worden dan die uit s thans reeds gebleken is. V trialisatie van de ontwik acht hij de kernenergie dan mogelijkheid, ongeacht de heid of de „Kernbrandstof” aanwezig is dan wel van eld ten worden aangevoerd. Over wetenschapsmensen en techn Victor A. Kovda, die het begri schappelijk en technisch poten voert als graadmeter voor de v Het aantal benodigde mannen e tenschap schat hij op gemiddeld per miljoen inwoners en voor de geïndustrialiseerde landen het aantal benodigde ingenieurs op 5 à 6 maal veel.

Voor de gehele wereld kan dit slechts bereikt worden door een enorme uitbrei-ding van alle soorten van onderwijs, waarbij vooral het hoger wetenschappe-lijk onderwijs als doel moet hebben het aankweken van wetenschappelijk besef, van wetenschappelijk denken en niet volstaan mag worden met het overdra-gen van een bepaalde hoeveelheid kennis.

René Waheu, directeur-generaal van de Unesco, beschouwt de hiermede sa-menhangende onderwerpen in een zeer lezenswaardig artikel met de sugges-tieve titel van: „330 miljoen vergeten hersens”.

De overige artikelen mogen onbe-sproken blijven, waar het slechts de bedoeling was, de aandacht van onze leden op dit tijdschrift te vestigen.

BOEK-BESPREKING.

Gaarne vestigen wij de aandacht van onze lezers op enkele onlangs versche-nen uitgaven van het Staatsdrukkerij-en Uitgeversbedrijf.

Bijna dagelijks lezen wij in de kran-ten beschouwingen over vrijetijdsbested-ing en recreatieruimten. Aan dit laat-ste wordt door de overheid zeer veel aandacht besteed, met name door de Rijksdienst voor het nationale plan, Pu-blikatie nr. 15 van deze dienst geeft een overzicht van de recreatieruimten in Ne-derland met als bijlagen drie kaarten,

waarvan speciaal die betreffende een facetstreekplan voor natuurbescherming en recreatie op de Veluwe van belang zal zijn voor de zwervers door eigen land. De prijs van f 16,— zal echter voor velen een bezwaar vormen.

Als tijdschrift (6 nummers per jaar, abonnementsprijs f 53.30) verschijnt Euratom-information, een publicatie van de Commissie der Europese Gemeen-schap voor Atoomenergie. Voor hen, die op de hoogte willen blijven, onge-twijfeld zeer waardevol.

Een tijdschrift, dat meer algemene belangstelling verdient is het Bulletin van het Rijksmuseum (f 4.50 p. j. voor vier nummers). Het bevat geïllustreerde artikelen over de rijkdommen en aan-winsten van genoemd museum. Voor kunstminnaars en musea-bezoekers van groot belang.

Voor vacatiegangers van bijzondere

PASAR-MALAM „UIT EN THUIS”

HAAGSE DIERENTUIN 4, 5 en 6 OKTOBER 1963

Onder leiding van de „moeder” der Pasar-Malams, mevr. Mary Brückel-Beiten

De Belangenvereniging „Uit en Thuis” in den Haag is geadopteerd door René Sleswijk's Nederlandse Revue „Snip en Snap”.

Kermisattracties, Oosterse smulgelegenheden, floorshow, dansen, interessante stands, „Het oude Indië” in beeld en in woord enz.

Geopend: vrijdag 4 oktober: 12 u. (officiële opening 13.00 u.) tot middernacht
zaterdag 5 oktober: 12 u. tot 2 u. 's nachts
zondag 6 oktober: 12 u. tot 23 u.

Entreprijzen: volwassenen f. 1,— p. p., kinderen tot 12 jaar f. 0,50 p. p.

Pasar-Malam Comité „Uit en Thuis”: van Aerssenstraat 217, den Haag, Tel. 558210.

EXCLUSIVE TOURS

naar

Torremolinos (Malaga) - Lissabon
Franse- en Italiaanse Riviëra
Canarische Eilanden etc.

j:

ED v/h HESTA, CRANS & CO.

22 — 's-Gravenhage — Telefoon 070-184250

De publicaties samenge-
vatgegeven in opdracht
van de beheer. De eerste be-
rekening en Sprielderbos op
het tweede Het
bos. Voorzien van een
wandkaart zijn be-
welkomme gids voor be-
rekening prijs — f 1.25 per
verhoogt de aantrekkelijk-

De kunstvrienden vinden
waardig in de volgende
aties.

Nederlandse musea f 4.50.
De boekje geeft een volledige
g van alle musea met veler-
gens over wat men er bewon-

Gids beeldendene kunst en bouw-
in Nederland f 7.60. Hierin
at men een beknopte kunsthistori-
ne inleiding tot de groei van de ver-
schillende kunsttakken in ons land,
waarbij elke provincie krijgt wat haar
toekomt.

c. Guide to Dutch art f 4.80. Rijk
geïllustreerd is dit boekje vooral be-
doeld als gids voor buitenlandsche be-
zoekers.

Bij Uitgeverij „Het Spectrum” te
Utrecht verschenen:

P. G. Wodehouse: ZEEPNEUS
EN Co.

W. Somerset Maugham: REGEN EN
ANDERE VERHALEN

Uitmundende verhalen, waarin met
een minimum aan woorden een maxi-
mum aan sfeer wordt bereikt.

Mazo de la Roche: LIEFDE OP
JALNA

We leren de Jalna-familie weer wat
beter kennen in al haar liefde en haar
leed.

Mark Rasovich: DE VLUCHT VAN
DE DANSENDE BEER

Een heerlijke satire op het Sovjet-
systeem. Een ongewoon gegeven, dat
uiterst verfrissend en spannend wordt
uitgewerkt.

Dr. Murray Banks: DE KUNST MET
JEZELF TE LEVEN

Een luchtig, maar ernstig bedoeld
boek, dat velen de weg naar een gezon-
der geestelijk leven kan wijzen.

Mr F. Vorstman: LEVENSWIJSHEID
IN CITATEN

Een prettig naslagboekje voor hen,
die van het aforisme houden als de
meest kernachtige vorm van literatuur.
Robert H. Thouless: LOGICA VOOR
IEDEREEN

Een handleiding voor het zgn. „zin-
delijk denken”, d.w.z. een ordelijke be-
heersing van de gedachten.

Ringgren en Ström.

DE GODSDIENSTEN DER VOLKEN (2 delen)

Een boek dat men met vrucht zal
raadplegen over de talloze facetten
van de rijke geschiedenis der gods-
diensten. De schrijvers hebben slechts
het Christendom niet opgenomen om
dit werk niet nodeloos door een groot
stuk kerkgeschiedenis te bezwaren.

John Wingate: TUSSEN MALTA
EN TOBROEK

Een spannend boek, ten dele op
waarheid berustend.

Oliver L. Gordon: DE SLAG IN DE
JAVAZEE

Een nauwkeurige beschrijving aan
de hand van een dagboek over de slag
in de Javazee en de daaropvolgende
gevangenschap.

J. H. Huizinga: PAUL HENRI
SPAARK

Dit boek geeft niet slechts de ge-
schiedenis van een persoon, doch is
tevens een belangrijke bijdrage tot de
Europese geschiedenis. Bijzonder aan-
bevolen.

Peter Bamm: EILANDEN IN BLOEI

In dit boek geeft de auteur variaties
op het oude en nieuwe Griekenland.
Een evocatie van een trots verleden in
het actuele heden.

Patrick Quentin: PANIEK INKLUIS

Een bundel van 7 verhalen en een
novelle, stuk voor stuk boeiend en ver-
rassend.

Edgar Wallace: DE DEUR MET
ZEVEN SLOTEN

Een spannend en heerlijk griezelig
verhaal over een deur met zeven sloten,
de sinistere bewaker daarvan en een do-
sis moorden.

Noel Streatfeild: RAADSELS OM
EEN DODE

Een merkwaardige combinatie van
een detective-verhaal en een psycholo-
gische roman.

S. Thomassen-Tichelman.

KATJANG

INDISCHE IMPORT

Alles voor
de Rijsttafel

Boekje 28 recepten	0,50
Diverse soorten sambal per	
100 gram.	
Sambal katjang	0,50
„ ebby	1,30
„ kentang manis	0,75
„ terie	1,—
„ tempé	1,—
„ rendang	1,20
„ tja	0,60
„ babi ketjap	1,20
Seroendeng	0,50
Rempajek	0,70
Atjar	0,50
Assenan	0,75

In potten van 100 cc	
Sambal oelek	0,75
„ manis	0,85
„ badjak	0,85
„ oedang	0,85
„ petis	0,85
„ trassi	0,85
„ taotjo	0,85

Import ketjap, manis.	
benteng, assin kleine fles	0,62
halve fles 330 cc	1,85
grote fles	3,25
Ketjap A	3,45
Kroepoek import gr. pak	3,95
los per 100 gr.	1,25
Kroepoek oedang v.a.	0,60
Emping belindjoe	0,95
Mie nest p.p. 500 gr.	0,90
Chin. Mie p.p.	0,89
Chin. Eier Mie p.p.	1,20
Fijne Chin. nest Mie	1,05

Nassi	
Bami	groenten
Sajor lodeh	per pakje 0,40
Ebby Holl.	0,75
Import groot	1,10 en 0,95
Chilie saus	2,75, 1,75 en 1,50
Rebong	3,25, 1,75 en 1,50

Rijst diverse soorten	
droogkokend.	
Zilvervriesrijst	1,20
Knoflook	0,30
Trassie gebakken	0,38
Trassie vers	0,38
Trassie sidardjo gr. pak	3,50
Telur Assin	0,28
Ikan terie	0,75
Ikan gaboes	1,—
Agar agar	0,35
Cardamon	0,60
Goela djawa ECHTE	0,55
Katjang	0,23
Kemiri	0,35
Ketan	1,30
Koenir gem.	0,45
Koeping tilkoes	10 gr. 0,38
Sedap malam	25 gr. 0,50
Lombok in diverse prijzen.	

Wadjans:	
Emaile in 11 maten	
IJzer in 14 maten	
IJzer geëm. 14 maten	
Rijststomers aluminium en	
emaille van 10,50 tot en met	
136,—	

Satékachels	4,25
Satéroosters	2,75
Saté stokjes	20 stuks 0,25
100 stuks	1,—
Saté pennen	12 stuks 0,10
110	
Iroes in div. maten v.a.	1,—
Katjanggoreng	0,30
Bombaynoten	0,85
Katjang Sjanhai	0,50
Ketjiput	1,10
Ondeh ondeh	0,45
Lemper	0,45
Kwee mangkok	0,35
Dodol	0,50
Gec. gember	0,75
Fijne Ind. Spekkoeke 600 gr.	6,—

Ons Restaurant
Schoolstraat is
elke dag geopend
tot 6 uur

DEN HAAG:
Schoolstraat 7
Boekhorststraat 113
ROTTERDAM:
Nieuwe Binnenweg 9
's-HERTOGENBOSCH:
Hinthamerstraat 47

N.V. Meubeltransport Maatschappij v/h

NCHOOEIJLING
DEN HAAG

2e v. Blankenburgstr. 109
Telefoon 332615

Verhuizingen
Verpakkingen
Douaneformaliteiten

Beschikbare

Woonruimte

Nadere inlichtingen
te onzen kantore.

Dringend gezocht voor ge-
zin v. 3 pers. parterre +
eerste etage, 4 kamers max.
f. 250.— p. mnd.
Aanb. te onzen kantore.

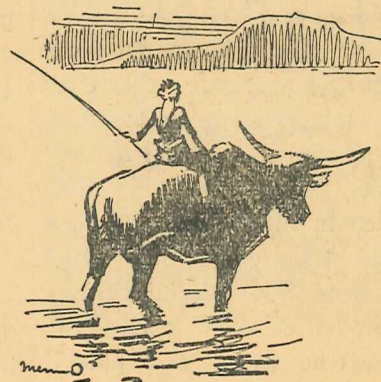
Den Haag

Dovenetelweg

gem. 3 kamer-flat, max. 4
pers. voor ten hoogste 3
maanden. f. 300,— p.m.

Frankenslag

Goed gemeub. kamers.

Bestel nog heden een

Menno-Album

met pentekeningen
uit Ned. Indië

„Ned.-Indië
zoals het was”

te bestellen per
giro 124073

Prijs f. 6,50
Porto f. 0,32
f. 6,82

Menno van Meesteren Brouwer

Hoornbruglaan 16, Rijswijk Z.H.
Tel. 181871

Portretschilder

Ind. Schilderijen te bezicht
na afspraak per telefoon.

Stichting „Het Leven Begint Bij 40”

Damrak 53, Amsterdam-C.
Telefoon 22.28.97 en 22.03.92

H.H. WERKNEMERS!

Zoekt u een positie,
vraagt inlichtingen.

*

H.H. WERKGEVERS!

Zoekt u personeel, stelt u
zich dan met ons
in verbinding.

Wat wij lezen.

Kort na de officiële publicatie over
de opbouw van de maatschappij door
Dr. Hendriks — die in een vorig num-
mer van dit blad werd besproken —
komt een tweede publicatie van het mi-
nisterie van Maatschappelijk werk ons
verrassen. Onder de titel „Dag der
dorpshuizen” brengt het een verslag van
een samenkomst op 22 maart 1963 te
Utrecht gehouden ter gelegenheid van
het feit, dat aan het 150ste dorpshuis
subsidie was verleend.

Deze tweede publicatie ademt een ge-
heel andere geest dan de eerste. Hier
sprak de stem uit de praktijk, en voor

mij persoonlijk moet ik bekennen, dat de
frisse voordracht van de heer W.
Harmsma, burgemeester der gemeente
Opsterland over het onderwerp „Maat-
schappelijk opbouw op plaatselijk en
streekniveau” mij veel duidelijker voor-
komt dan het met vreemde woorden en
ingewikkelde zinswendingen doorspekte
betooft van Dr. Hendriks.

Alleen om deze voordracht is de lec-
tuur van dit verslag aan te bevelen aan
een ieder, die belang stelt in de vele en
gevarieerde problemen die zich bij de
opbouw van de maatschappij voordoen.

Den Haag

RADIX

Boek- en Kantoorboekhandel

Leyweg 849 - Tel. 660260
Den Haag

Wij leveren ieder
gewenst boek!

BLOEMENMAGAZIJN

„de Lelie”

M. TOONEN
Giro 327512

Goudenregenstr. 46, Tel. 337551, Den Haag